

О, дом възлюбен

(Мъжки хор)

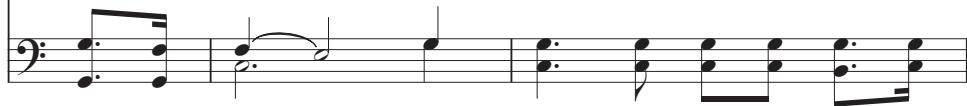
Пламенно $\text{♩} = 63-80$

1. О, дом въз - лю - бен, теб ко - пне - я, къ - де - то и да
 2. Цве - тя по - яр - ки и кра - си - ви на - вред тук мо - же
 3. Сел - ца кра - си - ви сред дър - ве - та, до - ли - ни, сне - жни

ски - там аз.
да цъф - тят,
пла - ни - ни

И тръ - пне от лю - бов сър -
от твой - те ру - че - и по -
и из - во - ри, по - то - ци

це - то, ми - сля са - мо за теб все - ки час.
бър - зи са по - то - ци - те, що там те - кат.
би - стри, хла - ден бриз, що ти - хи - чко шеп - ти.

При - я - те - ли до - бри и вер - ни, при -
О, мо - е мал - ко скро - мно се - ло, све -
Кой ще на - ме - ри ду - ми сла - дки ко -

ро - да с'чуд - на кра - со - та, но тъ - жен съм
то - вна сла - ва ня - маш ти, но твой - то и -
пне - жа ми да из - ра - зи? Сър - це - то ми

сред шум и пе - сни, при теб е мо - я - та ду - ша.
Ме щом аз чу - я, в'за хлас сър - це - то ми треп - ти.
Те ви - ка: „Бо - же, Ти мо - я дом bla - го - сло - ви.”

Текст: Ивън Стивънс, 1854–1930 г. © 1948 IRI
Музика: Джозеф Пери, 1841–1903 г.

Учение и Завети 126:1–3